

saa nu udtale, at naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds betegner dette Forslag og dermed ogsaa sit eget Forslag som et Surrogat for et Alderdomsforsørgelsesforslag, falder det tilbage paa hans eget, efter at han har været med til at opstille det samme Princip om ikke i samme Klæder, saa dog i lignende Klæder. Nu kan det ærede Medlem kalde det Surrogat, om han vil, men det er min Overbevisning, at den Dag, vi kunne komme hjem med en ny Fattiglov og sige til de gamle, at her er et Forslag, som hjælper Jer, thi naar I opfylde visse Betingelser, ere I sikrede økonomisk i Eders Alderdom for at lide Nød, og det sker under saadanne Former, at de, der hjælpes paa denne Maade, ikke kunne med Rette, kun med Kunst, ved Juristeri kaldes for Fattiglemmer, men virkelig ere frie Folk, som ogsaa have Ret til at udøve deres Valgret, vil være en lykkelig Dag. Seg er overbevist om, at saaledes vil Sagen blive opfattet af dem, der se rigtig paa den, men om de Herrer ved deres kunstige Forklaringer af den gør den eller dem nogen Tjeneste, ogsaa efter at dette Forslag er bleven til Lov, stiller jeg hen. — Hvad Endringsforslaget under Nr. 61 angaar, saa har man jo hørt fra de Herrer's Side, at det ere de meget tilfredse med, idet de sige: Det er det vigtigste ved hele Loven, det maa vi have. Man har sagt, at her er noget, der maa være en af Betingelserne for, at vi kunne saa en Fattiglov, men samtidig løb det rigtignok fra det ærede Medlem fra Langeland (Brandes) ligesom en Røst til den modsatte Side, der lød saaledes: Have I nu ogsaa tænkt paa, hvor dyrt det bliver? Det bliver mageløst dyrt. Paa den ene Side sætter han altsaa en Grænse, idet han siger, at det skal man have paa en Fattiglov, og paa den anden Side siger han: Det bliver dyrt; vi skulle have opført en Mængde Hospitaller osv., det vil koste en grumme Mængde Penge! Seg ser i disse Udtalelser noget af den samme Spænding Ven, der til den ene Side siger: Var jer, og til den anden Side ogsaa siger: Var jer! Man er grumme bange — det er Hovedtanken i de Herrer's Stilling — man er bange for at komme til Enighed om en god Fattiglov efter dette Forslag (Hørup: Det er jo en daarlig Lov). Ja, maaste den efter de Herrer's Begreb er daarlig, men ikke efter Befolkningens. — Seg skal nu kun til Slutning, idet jeg anbefaler Tinget at stemme for Flertallets og Udvalgets Endringer ogsaa til dette Afsnit, kun nævne, hvad der for os er Hovedsagen ved Endringsforslaget under Nr. 56 til § 64. Det er da den,

at man her spørger dette Ting, og man spørger Ministeriet, om de paa dette Grundlag, som her er fremsat, ville være med til at lave en Forsørgelse for de gamle, med de Rettigheder, som kunne tillægges dem efter den almindelige Tankegang, der har gjort sig gældende her, og tillige i Righed med, hvad der er foreslaaet i Endringsforslaget under Nr. 61.

Sold: Det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Boissen) gjorde om et andet Medlem den Bemærkning, at han havde brugt Højres afslagne Meninger med Hensyn til de Indsigelser og Grundlovsbetæneligheder, hvormed han var fremkommen. Det kan man jo paa en vis Maade give det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds Ret i, for saa vidt som Højres Stilling til dette Spørgsmaal jo i Tidernes Løb har ændret sig saaledes, at man maa være enig med det ærede Medlem i, at man ikke længere kan antage, at der fra Partiets Side som saadant kan rejses disse Grundlovsbetæneligheder — enkelte Medlemmers Stilling naturligvis ganske uførtalt. Jeg skal da minde om, at da jeg havde Ordet forleden Dag, citerede jeg den Landstingsbetænkning, som det ærede Medlem oplæste en Del af i Dag, ligesom jeg ogsaa citerede Landstingsbetænkningen om det samme Spørgsmaal fra 1888—89, altsaa det nuværende Landstings Mening, hvor man alveles ikke har gjort nogen principiel Indvending mod disse Spørgsmaals Løsning af Hensyn til Grundloven, men kun taler om en Række Hensigtsmæssighedshensyn, saaledes at vi skulle vente, til vi fik en egentlig Fattiglov, og det Tidspunkt er jo nu indtraadt. Man kan jo altsaa nok sige, at derved er den historiske Udvikling givet, saa at det kan antages, at Højre ikke længere vil have nogle Betæneligheder overfor Spørgsmaalet om Eftergivelse af Fattighjælp eller overfor Spørgsmaalet om, hvorvidt man kan bestemme, hvad der skal falde ind under Begrebet Fattigundersøttelse. Men Udtalelsen fra det ærede Medlem fra Kjøge i Gaar skulde være noget ganske andet. Den ser ganske vist formelt rigtig ud. Det var noget ganske andet, naar man undtager en hel Klasse af Personer fra de Virkninger, som Fattigundersøttelse ellers vil have, og som Grundloven har bestemt. Det forekommer mig imidlertid, at det kun tilskyndende har noget at betyde, thi i Virkeligheden hviler det dog paa det samme Fundament som Eftergivelsen. Det er nemlig Spørgsmaalet om Eftergivelsesretten, der har været omtvistet med Hensyn til dens Overensstemmelse eller